

Bilder fra det ikke helt gamle arkiv

Moholt i femtiårene og i dag

I femtiårene, mens undertegnede ennå var høydesterk, ble resultatet av en klartrng på taket av Moholt transformatorstasjon, en bildeserie som viser et jordbruksland mer enn en forstad til en by. Femti år senere, med høydeskrekke og skjelvende ben, fremkom med god hjelp av vedlikeholdsplanlegger Bjørn Sørлие, bildene som gir et helt annet inntrykk enn de første. For å ta transformatorstasjonen først, må der fortelles at den kom i 1925, bygget for å ta imot den elektriske kraften som kraftstasjonene Svean og Løkaunet kunne

levere. For nye medarbeidere ved TEV, må nevnes at stasjonen er den store brune bygningen på «Snaustrinda» som området tidligere ble omtalt som. Her var utgangspunktet for manges skiturer og her kunne det blåse slik at det var meget om å gjøre å kapre plassen bak televerkets koblingsboks ved bussholdeplassen når en ventet på Moholtbussen. Ikke slik i dag. Særlig studentbyens busser sørger for rimelig ly mot vinden.

På det eldste bildet ser vi fra venstre gårdbruker Karl Presthus sin gård med

minkfarm. Sønnen Arne tok over gården i 1958. Bak den er det rimelig tomt for hus på strekningen Voll forsøksgård og opp til Loholt og Gryta. Steinbruddet som senere ble til Bergheim terrasse kan også sees. Rett over minkburene sees gården til Inge Østeng. Ikke antydning til Omkjøringsvegen og rundkjøringen der nei. Steinan er mer som et reinsbeite å se til øverst i bildekanten. Og gårdene til Olaf Klepp og Erling Olsø ser ut som husene på prærrien. Klepp kjørte ofte sin gamle Harley motorsykel som han klarte å holde

Kilde: Arne Presthus Foto 1955: Per Helmersen Foto 2003: Mikal Svein i samarbeid med Bjørn Sørлие.

unna for okupasjonsmakten under siste verdenskrig. Klepp var ikke storvokst: Sett forfra når han kom kjørende kunne han ikke sees bak lykta på sykkelen. Gården hans på 100 ganger 100 meter er i dag strøkets barnehage.

I forgrunnen pizzahuset «Dolly Dimpel», unnskyld: TEVs hus for stasjonens bestyrer. Riktig landlig er det innenfor netting gjerdet Med høyhesjer og Olsøs krøtter på beite. Den første bestyreren var Gogstad som senere konverterte til maskinist på Øvre Lorfoss etter krigen. Han var en ivrig jeger med selvbygd oterfelle under brua på Øvre. Ved fangst ble Arne Presthus tilkalt for å flå oterene. Deretter fulgte Paul Brugarp som vi husker fra forrige nummer av

WATTN der han beskriver åpningen av Sveanbrua. Brugarp ble etterfulgt av Paul Helmersen og begge kom til transformatorstasjonen på Moholt fra Øvre Lorfoss kraftstasjon. – Vi ser også til venstre linjene fra stasjonen og bort til mastene på Klepps jorde, som først leverte byggestrøm oppover til Svean og Løkaunet under byggeperioden. Senere har det gått noen amper til Moholt med transformering og fordeling til byens bedrifter og borgere. Spenningen på linja var også den gang 60 kV som så ble nedtransformert til 6 kV i stasjonen. Fra 1998 er det 11.5 kV som er utgående spenning. Til høyre de gamle jernmastene med linjene til FKK som kom via Nardo transformatorstasjon i Moholtlia og videre til Belbuan.

På dagens bilde (april 2003) ser vi fremdeles våningshuset til Presthus. Men hotellet Scandic og møbelhuset Bo Møbler dominerer venstre del av bildet. Det samme gjør det utendørs koblingsanlegget for linjene og de brune murstenshusene som utgjør Moholt Studentby. Bestyrerboligen som nå er Dolly Dimpel ble berget av riksantikvaren sammen med en blodbøk i siste runde. Klepp-gården er erstattet med barnehagen som sees rett over bensinpumpa ute på parkeringsplassen. En snipp av Olsøes hus kan fremdeles sees. Glasshuset til høyre er Bohus Lager. Vi kan på vegne av WATTNs faste fotograf, bare beklage de ugjevne bildeovergangene.

